

Hvilken form for aktivering er bedst for din hund?

Arkivfoto

De forskellige hundracer har forskellige behov for aktivering. Det bør man tage med i betragtning, når man skal have hund.

**Af hundeadfærdsbehandler
Merethe Børgart**

Når familiens hund skal vælges, er det også vigtigt at overveje, hvor meget tid man har til forskellige former for aktivering - samt hvilken form for aktivering man synes er sjov og spændende, så man er så godt forberedt som muligt, inden det nye familiemedlem gør sin en-

tre. Der er nemlig stor forskel på, hvad der skal til, for at hunden er velstimuleret, alt efter om man vælger en Irsk Setter eller en Pekingeser.

Brugshunde

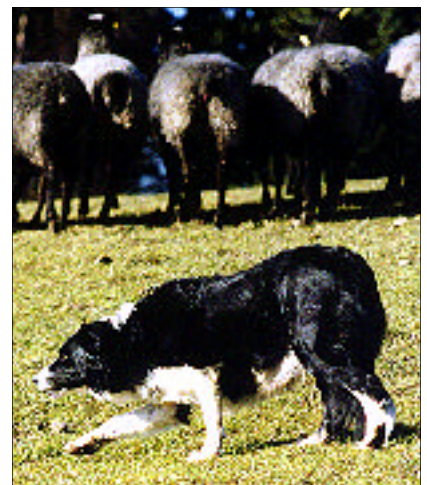
Er man eksempelvis selv vild med agility og gerne vil bruge megen tid og energi på det, når hunden er blevet gammel nok, kan fx en Border Collie være et godt valg. Dog er det ikke gjort med agilitytræning for at holde "Borderen" i topform. Der skal mange opgaver til i løbet af en dag, før den er mentalt og fysisk træt. Det er jo en arbejdshund, en hyrdehund som er avlet til at flytte får i en vis fart - og

er god til det. Så vælger man en Border Collie uden at have får, der skal vogtes, kræver det som sagt en masse for at holde den velstimuleret. Det være sig både fysisk, men også mentalt. Så mange opgaver som muligt - gerne med forøget sværhedsgrad - er en nødvendighed, da den også er en meget intelligent hund, der lærer hurtigt - både gode og knapt så gode vaner.

Undgå stressende lege med en "Border", det vil sige: ingen boldkast eller pindekast. Det giver et forøget stressniveau, som ikke er godt for hunden. Det gælder ikke kun for Border Collien, men stort set alle hunderacer - efter min mening.

Når vi kigger på hyrdehunde generelt, så er manglende stimulering ofte en udfordring/problem, da hunden tit begynder at vogte andre ting, såsom kondiløbere, cykler, rulleskøjteløbere, biler m.m. Og da det sidder så fast i deres gener, er det jo en naturlig adfærd. Det kan dog mindskes ved at holde dem mentalt aktiveret i dagligdagen, så der ikke er så meget "overskudsenergi", som kan udarte sig til det, man i familien vil betegne som uhensigtsmæssig adfærd.

Hvis vi kigger på en anden type arbejdshund, dog med et noget anderledes temperament, er der eksempelvis Siberian Husky, som tilhører gruppen af spidshunde. Det er nok de hunde, som kommer tættest på den type hunde, der oprindeligt sluttede sig til mennesker. Der kan være stor forskel inden for

Arkivfoto

de forskellige spidshunde - men generelt er det oftest en egenrådig hund, der har behov for at blive brugt fysisk til at trække og i det hele taget komme med på gode, lange ture i naturen.

Så bor man i en lejlighed midt i byen, er det ikke et godt valg - selvom man måske er faldet for racens udseende og sind. I forhold til hvad der kræves, for at hunden har det optimalt, vil jeg ikke anbefale en Siberian Husky, hvis ikke der er gode muligheder for lange ture - og gerne med trækræning.

Og derudover er der igen den mentale del af træningen, som jeg vil anbefale, at man giver alle hunderacer.

Jagthunde

Arkivfoto

Med udgangspunkt i at have en jagthund som familiehund er det vigtigt at sørge for, at den er så velstimuleret som muligt.

Der findes forskellige typer jagthunde: drivende, stående og apporierende. Det gælder for alle typer, at de har en godt udviklet næse og har brug for at blive brugt fysisk. De apporierende racer har desuden et behov for at bære ting.

Så når vi kigger på nogle racer inden for de tre forskellige typer, er der hos de drivende bl.a. Dalmatineren, Gravhunden og Beaglen. Hos de stående har vi bl.a. alle i Setter-familien og Hønsehundene. Og sidst, men ikke mindst: Blandt de apporierende er der de velkendte og meget populære Retrievere og Cocker Spaniels.

For alle jagthunde-racerne vil jeg anbefale masser af næsarbejde, gerne sporlægning, men som et

minimum, at al maden skal findes ved hjælp af næsen.

Og vælger man en hund i gruppen apporierende jagthunde, er det en vigtig del af den daglige træning, at hunden får lov til at bære. Det kan være at hente sutsko, avisen eller blot at bære et stykke legetøj under en del af gåturen.

De såkaldte selskabshunde

For at slutte af i en anden grøft, om man så må sige, så er der selskabshundene, som jo som oftest har en størrelse, der gør, at de kan være i en taske. De kan være med alle steder - og egner sig godt til at ligge på skødet.

Mange af selskabshundene har en lang pels, som kræver en del pleje, så det er én af de ting, der skal være med i overvejelserne, inden valget af hund foretages. Har man tiden i det daglige til at frisure, eller skal hunden til trimmer med jævne mellemrum? Tænk også på den daglige vask af poter, der følger med efter en gåtur i det danske efterårs- og vintervejr.

I kategorien selskabshunde kræves ikke så meget aktivering, som der gør inden for jagthunderacerne, men det er min erfaring, at alle hunde har bedst af at blive brugt for ikke at udvikle uhensigtsmæssig adfærd.

Det var et lille udpluk af nogle af hunderacerne, men herudover findes også alle blandingshundene.

Arkivfoto

Lad hunden bruge sin næse.

Vælg hunderace med omtanke

Inden man anskaffer sig en hund, er det som sagt vigtigt at sætte sig ind i præcis hvilken type hund, der vil passe til familien, og overveje den tid, der er til rådighed i det daglige.

Er man faldet for en eller flere racer, er det godt at kontakte flere opdrættere for at høre, hvad de har at sige om racen. Man kan også alliere sig med en professionel, inden hunden vælges, således at man har det optimale udgangspunkt.

Gode ideer til hundens mentale træning

Sidst, men ikke mindst er der her forskellige forslag til mental aktivering af ens hund:

Alle former for kvalitetslegetøj inden for problemløsning. Udgangspunktet er, at hundens mad puttes i de forskellige ting, og hunden skal arbejde for at få den ud. Der findes bolde, terninger, pyramider, molekyler m.m. Derudover er der en del godt trælegetøj i handlen også. Det er udfordrende for hunden at skulle tage klodser op fra en plade for at finde maden. At dreje på en skive for at kunne få fat i maden, som ligger i nogle fordybninger.

Meget kan man også lave selv. Man kan lægge et viskestykke på gulvet, putte en godbid under og lade hunden selv finde ind under viskestykket for at få maden. Brug forskellige former for tomme bølter enten med eller uden hul i - gemme maden i bøtten, og gemme bøtten indenfor eller udendørs, alt efter mulighederne. Lade hunden bruge sin næse til at finde tingen og så være den uundværlige hjælper, som åbner bøtten, så belønningen kan spises.

Plastickrus kan stilles med bunden i vejret med godbidder under, så hunden skal vælte kruset for at få i dem. Er hunden rigtig dygtig, kan man lægge godbiden i et krus og sætte et andet oven på, så hunden skal skille krusene ad, inden belønningen kan spises.

Der er sikkert mange flere ting. Det er kun fantasien, der sætter grænser. Tingene skal bare ikke kunne ødelægges.

Eksempel på trælegetøj der giver hunden udfordring.

Konsekvensen er, at det bliver svært at smide gammel emballage ud. Den kan altid bruges til noget - til stor glæde for hunden i dit liv.

Så med denne opfordring vil jeg ønske et godt 2006 for alle hunde og deres ejere.

Merethe Børgart